

2014-12-15

Ert Dnr 8322-14-30

Justitiekanslern

Box 2308

103 17 Stockholm

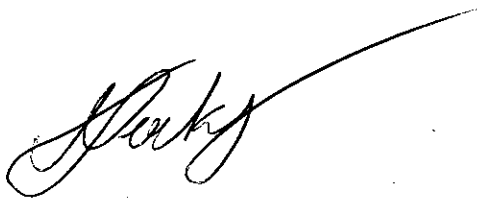
Synpunkter till Högskolan Dalarnas yttrande 2014-11-25

Jag har tagit del av Högskolan Dalarnas yttrande med anledning av Justitiekanslerns föreläggande den 21 oktober 2014. Det är helt korrekt att när jag i början av 2013 återkom till Högskolan Dalarna efter en period tjänsteledighet så var den psykosociala arbetsmiljön vid Idrotts- och hälsovetenskap söndertrasad på grund av bristande ledarskap och jag valde då att flytta till Medicinsk Vetenskap. Detta inträffade innan den aktuella händelsen som är föremål för denna anmälan har inträffat och har absolut inget med anmälan att göra. Det är de repressalier som jag utsattes för EFTER samtalet med journalister från Svenska Dagbladet som är problemet. Det är först EFTER detta som jag försattes i en situation då jag sitter i en korridor där jag är avskild från resten av forskande personal inom Medicinsk Vetenskap som inte ens finns på samma våningsplan. Det är EFTER samtalet med journalister som jag av Stina Jeffner uttryckligen förbjudits att delta i Idrotts- och hälsovetenskaps ämnesmöten. Jag är en idrottsforskare. Att bedriva forskning sittandes ensam på sin kammare kunde man göra på 1800-talet men inte idag. Jag är också tungt involverat i undervisning på idrottstränarprogrammet. Vilka förutsättningar ges jag för att utföra mitt jobb som forskare och lärare om jag är förbjuden att vara med i de fora där forsknings- och undervisningsfrågor diskuteras? Det är EFTER samtalet med journalisterna som jag av akademichefen Stina Jeffner isolerades såväl från de fysiska miljöer där mina kollegor på Medicinsk vetenskap i Idrotts- och hälsovetenskap finns som från möjligheten att ha en fungerande professionell interaktion med den vetenskapliga och pedagogiska miljön där jag verkar. Det är vilseledande från Högskolans sida att försöka ge sken av att det är händelser som inträffade innan SVDs journalister tog kontakt med mig som skulle vara problemet.

Jag har svårt att se vilken relevans för det aktuella ärendet har det faktum att Stina Jeffners agerande i andra sammanhang har blivit föremål för anmälningar från ett flertal medarbetare. Men eftersom Högskolan väljer att ta upp detta i sitt yttrande så kan jag konstatera att det inte är särskilt förvånande att rektorn tar sin nära vän i försvar och att den utredning som rektorn själv tillsätter och avlönar kommer fram till att det inte har förekommit kränkande särbehandling mot Helena Bellardini av akademichefen Stina Jeffner. En kammaråklagare vid Riksenheten för miljö- och arbetsmiljömål har dock i detta ärende kommit fram till att det

finns anledning att anta att ett brott som hör under allmänt åtal har förövats och beslutade att inleda en förundersökning. Det sista ordet i ärendet är därmed långt ifrån sagt. Även vad gäller anmälan om sexuella trakasserier mot Stina Jeffner så återstår det att se om Diskrimineringsombudsmannen håller med Högskolan Dalarnas egen utredning om att det är ett helt normalt sätt för en mellanchefer på en statlig myndighet att kommunicera med sina underställda genom att skicka sms "Älskling! Jag älskar dig!" och kommentera deras utseende i sina mail.

Men som jag nämnde ovan så är det inte akademiefens agerande i andra sammanhang utan de hot och bestraffningar som jag utsattes för EFTER samtal med SVDs journalister som är föremål för den här anmälan. Att bli kallad till ett möte utan att informeras om anledningen och redan i inledningen hottfullt upplysas om att jag får en chans att berätta vad jag har sagt innan det får konsekvenser kan inte av någon människa upplevas på annat sätt än hot. Hela samtalet i sig var en bestraffning som följdes av de repressalier som jag utsätts för i form av berövande av möjligheten att på ett normalt sätt verka i en akademisk miljö. Akademien som arbetsplats skiljer sig från en fabrik eller en byggarbetsplats där man bestraffar medarbetare genom att ge de sämre skift eller flytta till ett annat objekt. Besträffningar inom akademisk verksamhet utgörs just av att man berövas möjligheten att ha den funktion och den roll som man förväntas ha i en akademisk miljö. Min förhoppning är att Justitiekanslern vidtar de åtgärder som behövs för att anställda vid Högskolan Dalarna ska kunna utöva sina demokratiska rättigheter utan att riskera repressalier och bestraffningar. Mitt fall är långt ifrån den första eller den enda signalen på hur det står till med yttrandefriheten vid den akademi som leds av Stina Jeffner. Bland annat är Stina Jeffner av professor Rune Wigblad anmäld för objektivitetsbrott och brott mot yttrandefriheten (se bl a JK Dnr 5016-14-40). Jag hoppas att Justitiekanslern tar dessa signaler på allvar och utreder situationen som råder vid akademien för Utbildning, hälsa och samhälle vid Högskolan Dalarna.

Michail Tonkonogi

Professor i Medicinsk vetenskap

P.S. Som professor vid Högskolan Dalarna skäms jag å mitt lärosätes vägnar för det yttrande som Högskolan har avgett med anledning av Justitiekanslerns föreläggande. Att försöka "grumla till vattnet" genom att blanda ihop händelser som inte har med saken att göra och som kronologiskt ligger före den aktuella händelsen borde ligga långt under myndighetschefens värdighet.